

Klagenemnda for miljøinformasjon

NEMNDSVEDTAK

Sak nr: 2004/17

Klager: Regnskogfondet
Grensen 9b
0159 Oslo

Innklaget: Bo Andrén Norge
Postboks 2136 Postterminalen
5501 Haugesund

Saken gjelder

Saken gjelder Regnskogfondets klage på treimportørfirmaet Bo Andrén Norges behandling av krav om miljøinformasjon. Klager har blant annet bedt om å få informasjon om hvilke produkter i virksomhetens vareutvalg som inneholder tropisk trevirke. Virksomheten har besvart henvendelsen, men Regnskogfondet mener svaret er utilstrekkelig.

Bakgrunn

Regnskogfondet henvendte seg ved brev av 09.07.2004 til en rekke av medlemsbedriftene i De Norske Treimportørers Forening (DNTF), se vedlegg 1. Regnskogfondet stilte tre spørsmål til virksomhetene:

1. Hvilke produkter laget av tropisk trevirke finnes i deres vareutvalg? (Spesifiseres i den grad det er hensiktsmessig, for eksempel "trelast i teak, sipo, og merbau", "meranti kryssfiner", "balau terrassegulv" etc.)
2. Hvem er tilvirker og ev. deres leverandør av produktet(ene)? (Spesifiseres, jf. ovenfor.)
3. Hvilken dokumentasjon finnes vedrørende hogsten av trevirket og eventuelle miljødeleggelser/bærekraftig skogsdrift etc.? Vi ber om å få en kopi av all relevant dokumentasjon.

Bo Andrén valgte å besvare kravet om miljøinformasjon på egenhånd, mens de øvrige virksomhetene valgte å besvare kravet igjennom De Norske Treimportørers Forening, se sak 2004/18.

Virksomheten besvarte henvendelsen ved e-post av 02.12.2004 hvor virksomheten hadde vedlagt sertifikater og annen informasjon fra sine leverandører (vedlegg 2).

Ved brev av 21.12.2004 klaget Regnskogfondet saken inn for Klagenemnda for miljøinformasjon (vedlegg 3).

Sekretariatet fremla klagen for Bo Andrén ved brev av 25.01.2005 (vedlegg 4).

Virksomheten oversendte sine kommentarer til klagen ved brev av 04.02.2005 hvor det blant annet vises til virksomhetens pressemelding vedrørende bruk av tropisk trevirke (vedlegg 5).

Sekretariatet oversendte deretter virksomhetens kommentarer til klagen til Regnskogfondet ved brev av 22.02.2005 (vedlegg 6). Ved brev av 18.03.2005 kom Regnskogfondet med ytterligere kommentarer til klagen (vedlegg 7).

Sekretariatet viser for øvrig til at Regnskogfondet har klaget inn denne virksomheten til forbrukerrådet.

Klagers anførsler

Klager viser til at alle de tropiske tresortene Bo Andrén markedsfører, hogges i regnskog. Det er allment kjent at tømmerhogst er en av de viktigste drivkreftene bak ødeleggelsen av verdens regnskoger. Videre påpeker klager at svaret i form av vedlegg fra leverandørene er svært generelle og gir liten eller ingen spesifikk miljøinformasjon om produktene, opprinnelseslandet, hvordan trevirket hogges etc. Det vises til at det bare for tresorten jatoba er utstedt en erklæring av leverandøren for råvarene som henviser til hogstillatelse etc. Etter klagers oppfatning belyser ikke svaret de spørsmålene som er stilt i forespørselen.

I brev av 18.03.2005 mener Regnskogfondet at det er uklart om Bo Andrén faktisk har stanset salget av tropisk trevirke, og at dette innebærer at klager har behov for svar på spørsmål nr. 1. Dersom det er slik at Bo Andrén stanser salget av tropisk parkett og andre regnskogprodukter, bortfaller kravet om miljøinformasjon. Dersom virksomheten ikke vil stanse salget av slike produkter, kan ikke klager se at noen av spørsmålene i den opprinnelig forespørselen er besvart.

Innklagedes anførsler

Virksomheten har lagt ved en rekke sertifikater og annen informasjon fra sine leverandører som virksomheten mener oppfyller kravet om miljøinformasjon. Videre påpeker virksomheten at de tidligere har lagt ut informasjon på sine nettsider som kunne oppfattes som villedende, og de har vært lite flinke til å oppdatere nettstedet. Noen av treslagene som det var referert til, hadde aldri vært solgt av virksomheten. Da virksomheten ble gjort oppmerksom på dette, ble all denne informasjonen fjernet. Virksomheten viser til at de har en prosess med sine kunder hvor de ikke anbefaler bruk av tropisk tre og tilbyr alternativer i mørkbehandlede europeiske treslag samt ikke true de treslag. For øvrig viser virksomheten til sin pressemelding av 05.01.2005.

Nemndas vurderinger

Nemnda bemerker innledningsvis at denne saken har mange likhetstrekk med sak 2004/18, og sakene må derfor ses i sammenheng. Årsaken til dette er at Regnskogfondet har rettet et krav om miljøinformasjon til en rekke medlemsbedrifter i De Norske Treimportørers Forening (DNTF). Tolv av medlemsbedriftene besvarte henvendelsen gjennom DNTF. Bo-Andrén Norge har imidlertid valgt å besvare henvendelsen på egenhånd.

Regnskogfondet stilte tre spørsmål til virksomheten som etter nemndas vurdering har til hensikt å avdekke i hvilket omfang virksomheten importerer tropisk trevirke som er truet eller kommer fra områder hvor hogsten ikke skjer på en bærekraftig måte. Etter nemndas vurdering må kravet om informasjon vurderes etter miljøinformasjonslovens regler.

Det første spørsmålet nemnda må ta stilling, er om kravet om miljøinformasjon angår forhold ved virksomheten som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet, jf. miljøinformasjonsloven § 16 første ledd. Det er ikke noe krav om at miljøpåvirkningen må finne sted innenfor Norges grenser. Dette er uttrykkelig nedfelt i loven § 16 annet ledd hvor det fremgår at rett til miljøinformasjon etter første ledd også gjelder påvirkning på miljøet som følge av produksjon og distribusjon av produkt utenfor Norges grenser. Nemnda viser til at hogst av tropisk trevirke og regnskog er en av vår tids store miljøutfordringer. Hogst av tropisk trevirke kan medføre blant annet tap av artsmangfold, erosjon og andre ødeleggelse som det ikke skjer på en forsvarlig måte. Det foreligger derfor en klar presumpsjon om at kravet angår forhold ved virksomheten som kan medføre en ikke ubetydelig miljøpåvirkning. Det er også forutsatt i forarbeidene til miljøinformasjonsloven, jf. Ot.prp. nr. 116 (2001–2002) s. 169, at uttak av trevirke fra regnskog er informasjon som kan kreves i medhold av miljøinformasjonsloven. At kravet angår forhold ved virksomheten som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet, er ikke bestridt av virksomheten. Nemnda legger derfor til grunn at kravet om miljøinformasjon angår forhold ved virksomheten som kan medføre en ikke ubetydelig miljøpåvirkning, jf. miljøinformasjonsloven § 16. Virksomheten er derfor forpliktet til å besvare kravet om miljøinformasjon fra Regnskogfondet.

Det neste spørsmålet nemnda må vurdere, er om kravet om miljøinformasjon må anses som besvart. Regnskogfondet har som nevnt stilt tre forskjellige spørsmål til virksomheten.

Når det gjelder det første spørsmålet som er rettet til virksomheten, har Regnskogfondet bedt om en oversikt over hvilke produkter av tropisk trevirke som finnes i virksomhetens vareutvalg. DNTF har i sak 2004/18 gitt en oversikt over hvilke sorter av tropisk trevirke som finnes på de forskjellige virksomhetens lager. Bo-Andrén Norge er også omfattet av denne oversikten. Nemnda finner at oversikten ikke er fullstendig. Regnskogfondet har lagt frem oversikter som viser at flere av de innklagede på sine hjemmesider oppgir å selge flere tropiske tresorter enn det som fremgår av oversikten fremlagt av DNTF. Etter nemndas vurdering må virksomheten gi fullstendig liste over de tropiske treslagene som blir benyttet, for at kravet om miljøinformasjon kan anses for å være besvart. Da dette ikke er tilfellet, har ikke virksomheten gitt et fullstendig svar på Regnskogfondets spørsmål nr 1.

Når det gjelder Regnskogfondets andre spørsmål, bes det om informasjon om hvem som er virksomhetens tilvirker og eventuelt leverandør. Nemnda fremhever at det er viktig å få slik informasjon for at klager skal kunne ta stilling til om det tropiske trevirket som faktisk blir importert, er hugget på en bærekraftig måte. Virksomheten har lagt frem sertifikater og egenerklæring fra to leverandører som er Hoerning Parket A/S og FinnWoodFloors. Dersom dette er virksomhetens eneste leverandører må kravet om miljøinformasjonspunktet anses for å være besvart. Basert på sakens opplysninger forutsetter nemnda at dette er virksomhetens eneste leverandører, og at virksomheten dermed har besvart henvendelsen i tråd med

miljøinformasjonslovens regler. Hvis forutsetningen senere skulle vise seg å være uriktig, kan kravet om informasjon reises på nytt.

Det siste spørsmålet omhandler hvilken dokumentasjon som finnes vedrørende hogsten av trevirket og eventuelle miljødelegger/bærekraftig skogsdrift. I denne sammenheng anser nemnda det som særlig aktuelt med sertifikater som kan dokumentere at hogsten skjer på en forsvarlig måte. I den utstrekning virksomheten besitter slik dokumentasjon er dette informasjon som en er pliktig til å gi ut etter miljøinformasjonsloven. Dersom virksomheten ikke selv besitter slik informasjon, har den, dersom dette er nødvendig for å besvare kravet, en plikt etter miljøinformasjonsloven § 16 annet ledd til å rette en forespørsel til foregående salgsledd. Virksomheten har i denne saken spurt sine leverandører om informasjon i tråd med miljøinformasjonsloven, som igjen har fremlagt sertifikater og annen dokumentasjon. Regnskogfondets spørsmål nr. 3 må derfor anses for å være besvart av virksomheten i tråd med lovens regler.

Vedtak

Med hjemmel i lov om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser av betydning for miljøet § 19 fattes følgende vedtak:

- Bo-Andrén Norge pålegges innen 30 dager fra dette vedtakets dato å besvare Regnskogfondets spørsmål nr. 1 som ble rettet til virksomheten i brev av 09.04.2004.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages. Vedtaket regnes som særlig tvangsgrunnlag etter lov av 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring (tvangsfullbyrdelsesloven) kap. 13 og kan bringes inn for domstolene.

Oslo, 27.05.05

Jan Fougner
Leder

Eli Heiberg

Gunnar Bodahl-Johansen

Håvard K. Sandnes

Svein M. Søggen